

**Henningsen:** Det foreliggende Lovforslag, som nærmest gaar ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 28. Oktober 1920, siges at være en Afviklingslov. Det var den anden i og for sig ogsaa. Da jeg forstaa Lovforslagets Bestemmelser saaledes, at alle de Kommuner, der i Øjeblikket har fundet Anledning til at gøre Brug af Dyrtidsforanstaltninger, vil faa Ministeriets Tilladelse til at fortsætte, hvis Kommunalbestyrelserne skønner det rigtigt, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

**Indenrigsministeren (Sigurd Berg):** Jeg kan kun takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Stauning saaledes, at han gerne vilde slaa til Lyd for Statstilskud paa de af ham omtalte Omraader. Da imidlertid Lovforslaget paa dette Punkt er ganske i Overensstemmelse med tidligere Love, hvorefter der ikke er givet Statstilskud i de anførte Tilfælde, kan jeg ikke indvilge i at modtage nogen Ændring af den Art, som det ærede Medlem antydede Muligheden af, og skal ogsaa henstille, at saadanne Ændringer ikke foreslaas. Jeg understreger, at Lovforslaget paa dette Punkt er ganske i Overensstemmelse med tidligere Love.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5341).

Sagen sattes til Forhandling.

**Røde:** Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse kan vi tiltræde. Der er i Bemærkningerne anført to Grunde til dets Fremsættelse, nemlig at det maa synes rimeligt, at vedkommende Minister som hidtil kan ophæve de gældende ekstraordinære Bestemmelser og endvidere, at der kan blive Spørgsmaal om Ændringer i disse Bestemmelser. Begge Grunde er gode og tilstrækkelige Motivering af Lovforslagets Fremkomst.

Naar jeg har begæret Ordet, er det derfor ogsaa kun i Anledning af den første af de anførte Grunde og, i øvrigt paa særlig Foranledning, for at fremsætte en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Det vil være ærede Medlemmer bekendt af en Skrivelse, som de samvirkende Købmandsforeninger i Danmark har tilstillet Rigsdagens Medlemmer, at Købmandsforeningerne har sendt Indenrigsministeren et Brev med en Forespørgsel angaaende Opretholdelsen af Bestemmelserne vedrørende Ølproduktionen. Købmandsforeningerne udtaler deres Forundring over, at Ministeriet opretholder Restriktionerne for Ølproduktionens Vedkommende, medens saa godt som alle andre Krigsforanstaltninger er ophævede, og kan ikke se Ministeriets Bevæggrunde dertil, idet man gaar ud fra som givet, at disse ikke er Hensynet til Forbudsbevægelsen. De tilføjer, at „hverken Publikum eller vi kan forstaa, hvorfor det er forbudt os i Danmark at tilvirke kraftigere Øl, naar saadant kan indføres fra Udlandet og til høj Pris forhandles her i Landet til Skade for Landets Valuta og Landbruget; vor hjemlige Industri og vore egne Arbejdere.“ De slutter derfor med at anmode Ministeren, om at foranledige, at den af Indenrigsministeriet efter Indstilling fra Den overordentlige Kommission under 18. Januar d. A. udstedte Bekendtgørelse vedrørende Ølproduktionen maa blive sat ud af Kraft. Der udtales altsaa her, at Købmandsforeningerne ikke kan se Ministeriets Bevæggrunde til Opretholdelsen af disse Foranstaltninger. Det vil af Afviklingsudvalgets Forhandlinger være velbekendt, hvad Ministeriets Bevæggrunde er, og de samvirkende Købmandsforeninger har Ret, naar de gaar ud fra som givet, at det ikke er Hensynet til Forbudsbevægelsen. Ministeriets Bevæggrunde er derimod Hensynet til Ædruelighedskommissionen. Ædruelighedskommissionen ønsker, at man bevarer de Foranstaltninger, som bestaar paa disse Omraader, Ølproduktionen og Brændevinsproduktionen, uændrede, og har dertil fundet Tilslutning hos Rigsdagens Partier. Den Gang, da Udkast til denne Bekendtgørelse blev forelagt i Afviklingsudvalget, fremsatte jeg det Spørgsmaal, om det ikke kunde være rigtigt at lade disse Bekendtgørelse vedtage af Rigsdagen, for at det derigennem kunde blive Befolkningen klart, hvad der var Bevæggrunden til Foranstaltningernes Opretholdelse, thi deres Opretholdelse ud fra Forsyningsgrunde forelaa jo ikke længere. Ministeren mente ikke, det var hensigtsmæssigt, og vi vilde for vort Vedkommende